Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

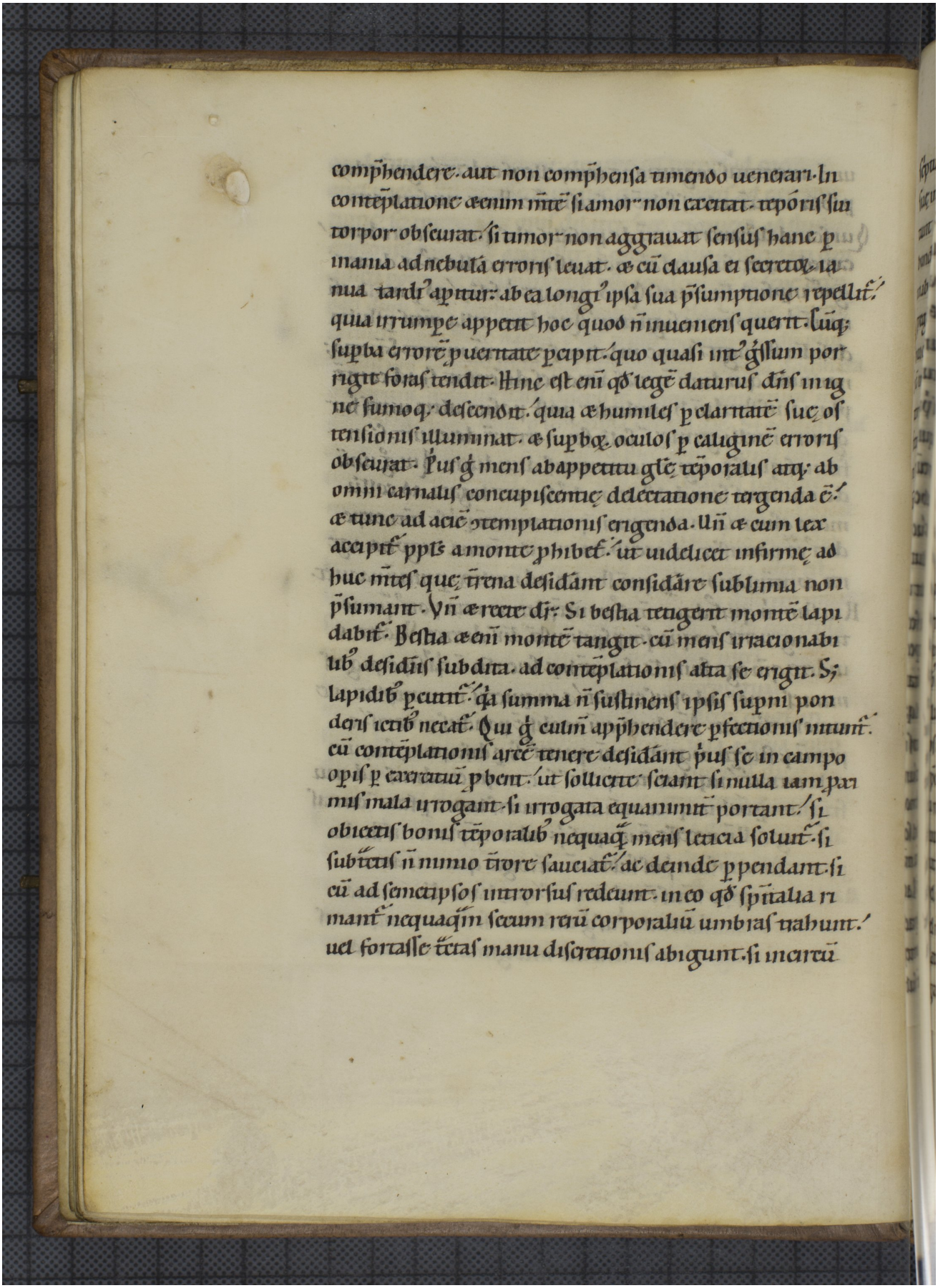

comp̄hendere. aut non comp̄hensa timendo uenerari. In
contēplatione ænim mītē si amor non caritat. tēporis sui
tempor obscurat. si timor non aggrauat sensus hanc p
mania ad nebulā erroris leuat. æ cū clausa ei secretæ ia
nua tardū aperitur: ab ea longē ipsa sua p̄sumptione repellit.
quia irrumpere appetit hoc quod n̄ inuenire querit. Sūq;
superba error ē puertate peperit. quo quasi intō gēlum por
rigit foras tendit. Hinc est enī qd̄ legē daturus dn̄s in ig
ne fumoq; descendit. quia æ humiles p clarītatē suæ os
tensionis illuminat. æ superbæ oculos p caliginē erroris
obscurat. Pus q̄ mens ab appetitu glē tēporalis atq; ab
omni carnalis concupiscentiæ delectatione tergenda ē.
æ tunc ad acie ōtemplationis erigenda. Unde æ cum lex
accipitē ppls a monte phibetē. ut uidelicet infirmę ad
huc mītes quę terrena desidām considāre sublimia non
p̄sumant. Vnde æ recte dr: Si bestia tetigerit montē lapi
dabitē. Bestia ænī montē tangit. cū mens irrationabi
lib desidēriis subdita. ad contēplationis alta se erigit. Si
lapidib pcutitē. qa summa n̄ sustinens ipsis supni pon
deris ictib necatē. Qui q̄ culmē app̄hendere pfectionis mtuntē.
cū contēplationis arcē tenere desidām pus se in campo
opis p caritatū pbent. ut solicite sciant si nulla iam pa
mis mala irrogant. si irrogata equanimitē portant. si
obiectis bonis tēporalib nequaq̄ mens letitia solutē. si
subtractis n̄ nimio tīore sauciatē. ac deinde p pendant. si
cū ad semetipsos introrsus redeunt. in eo qd̄ spīalia re
manē nequaq̄m secum rerū corporaliū umbras trahunt.
uel fortasse tētas manu discretionis abigunt. si in carnū